

Et Blankodokument giver Anledning til talrige Spørgsmaal, af hvilke det vigtigste er, om der, naar Indehaveren har udfyldt de aabne Steder paa urigtig Maade, nemlig paa en anden Maade end i Overensstemmelse med den mellem ham og Underskriveren truffe Aftale, og det saaledes urigtig udfyldte Dokument er overgaaet til en godtroende tredie Indehaver, kan fremsættes Indsigelse mod Indehaveren i Anledning af saadan urigtig Handling.

Teksten afgør dette Spørgsmaal benægtende ved at bestemme, at saafremt Dokumentet, efter at det er bragt formelt i Orden, er bleven erhvervet, uden at der foreligger Bevis for ond Tro eller grov Uagtsomhed, kan Indsigelse i Anledning af Indføjelse af Bestemmelser, der ikke er i Overensstemmelse med den truffe Aftale, ikke gøres gældende mod en godtroende Indehaver. Dette er en Følge af det mere almindelige Princip, Hensynet (til Indehaverens berettigede Forventning), der findes i en anden Forbindelse i Artikel 16.

Der var endnu et Spørgsmaal, nemlig om hvorvidt den Person, der erhvervede Dokumentet før de aabne Steder var udfyldte, var berettiget til, ligesom den oprindelige Modtager, at udfylde disse aabne Steder. Det blev simpelthen fastslaaet, at hvis Erhververen udfylder de aabne Steder, selv om dette sker paa urigtig Vis, og derefter overdrager Vekslen til en godtroende Trediemand, kan der ikke gøres Indsigelse gældende mod ham i Anledning af Indførelsen af de urigtige Bestemmelser.

36. Foranstaaende Betragtninger finder tilsvarende Anvendelse paa de Tilfælde, i hvilke der i Dokumentet er indført en uvæsentlig Bestemmelse, der ikke er i Overensstemmelse med de truffe Aftaler.

KAPITEL II.

Endossement.

Artikel 11. (Artikel 10 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

37. Stykke 1 og 2 af nærværende Artikel, der ordret gengiver Haag Reglementets og Eksperternes Tekster, vedtoges uden Diskussion.

38. Med Hensyn til 3die Stykke blev det foreslaaet i Stedet for sidste Sætning: „Disse kan endossere Vekslen videre“, at indføre Ordene: „Saafremt Vekslen er endosseret til Trassaten, kan denne ikke endossere den videre“. Dette Forslag grundedes paa den Tanke, at hvis Vekslen var endosseret til Trassaten selv, var Gælden afviklet af den Grund, at Endossatoren og Trassaten er samme Person. Herimod blev det gjort gældende, at Tanken var i høj Grad omtvistelig fra et teoretisk Synspunkt, paa Grund af Vekselgælds upersonlige Karakter, og at det i Praksis kunde være meget nyttigt, hvis Trassaten, der hyppigst er en Bank, naar han har købt en paa ham trukket, men endnu ikke forfalden Veksel, var i Stand til at sætte denne i Cirkulation paany for derved at gøre sin Vekselsbeholdning mere mobil. Desuden vil en saadan Foranstaltning formodentlig være til stor Nytte i de fleste Lande, saa meget mere som et af Trassaten foretaget Endossement under disse Omstændigheder ikke engang fra et fiskalt Standpunkt anses som medførende Udstedelse af et nyt Vekseldokument, og ikke nødvendiggør Betaling af ny Stempelafgift. Den foreslaaede Ændring blev derfor forkastet, og Teksten vedtaget uændret.